

# Божият СЛОВО



ГОДИНА XIX, БРОЙ 1 (198) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

## Послушай вика ми, Боже

*Послушай вика ми,  
Боже!*

*Внимавай на молбата  
ми. От краищата на зе-  
мята ще викам към Тебе,  
когато примира сърцето  
ми. Заведи ме на канара-  
та, която е много висока  
за мене.*

*Защото Ти ми стана  
прибежище. Яка кула за  
закрила от неприятеля.*

*В шатъра Ти ще оби-  
тавам винаги; ще прибяг-  
на под покрива на Твоите  
крила; защото Ти, Боже,  
си чул обещанията ми,  
дал си ми наследство, как-  
вото обещавах на ония,  
които се боят от името  
Ти.*

*Само Ти си канара моя,  
избавление мое, и прибе-  
жище мое: Няма да се по-  
клятя!*

## Освободи се от предразсъдъците си!

Нека отворим Евангелието на Марка, гл. 6 от стих 1 до стих 6:

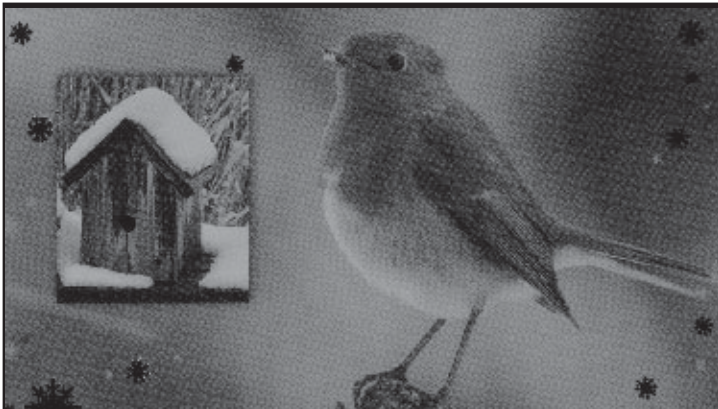
„И Той излезе оттам и дойде в Своята родина; и учениците Му вървяха подир Него.

И когато настана събота, почна да поучава в синагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеха и думаша: Откъде има Тоя всичко това? и: Каква е дадената на Този мъдрост, и какви са тези велики дела извършени от ръцете Му? Тоя не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Йосия, на Юда и Симона? И сестрите Му не са ли тука между нас? И те се съблазниха в Него.

А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом. И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. И чудеше се за тях-

ното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.”

Не сме свикнали да четем текстове в Евангелието, където Исус не може да извърши „никакво велико дело”, както е в пети стих. За Него чудесата бяха ежедневие. Той вършеше велики дела с изключителна лекота без да се притеснява от омразата на фарисеите, от безнадеждните диагнози на лекарите, нито дори от смъртта. Където и да се появеше Господ, болестите Му се покоряваха, вятърът и вълните утихваха, а легионите от демони Му се молеха. Но не и тук. Не и в града, в който беше израстнал. В Назарет нещата стояха по друг начин. Тук знаеха адресната регистрация на семейството на Йосиф и Мария. Исус тук беше посрещнат като добър и успял младеж, просла-  
прод. на стр. 2 ☞



*Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си, какво ще облечете. Не е ли животът повече от храната, и тялото от облеклото?*

*Погледнете на небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в житница събират; и пак небесният Отец ги храни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях?”*

(Ев. Матей 6:25-26)

✎ продължава от стр. 1  
вил малкото градче Назарет в цялата страна със своята мъдрост и велики дела. Те го познаваха от детството му, когато помагаше на баща си в дърводелството. Някои може би имаха мебели в дома си, направени от Йосиф и Исус. И точно в това се състоеше проблема.

За да видиш чудо, не е достатъчно да имаш икона, нито вещь, която да ти напомня за Бога. Нужна е вяра! Да, трябва вяра!

Вместо това Исус се натъкна на отхвърляне. Отхвърляне, породено от предразсъдъци. Те особено добре личат в думите: „Тоя не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Йосия, на Юда и Симона? И сестрите Му не са ли тук между нас?“ Предразсъдъците изключително успешно убиват вярата. Те я задушават както плевелите задушават житния клас.

Ако вярващите в църквата сме оплетени от предразсъдъци един спрямо друг, не можем да очакваме чудеса. Ако имате предразсъдъци към проповедника, проповедта едва ли ще ви докосне. Ако имате някакви помисли спрямо членовете на хвалебната група, едва ли ще успеете да се поклоните на Бога. Ако някой, който се моли за брата или сестра си, е отровен от предразсъдъци спрямо него, молитвата му ще стигне до тавана.

Не се казва, че Исус не искаше, а че Той „не можеше“ да извърши никакво велико дело там. Разбираме ли колко силно е това? Разбираме ли, че има моменти, в които ние се молим, а Исус иска, но не може да извърши нищо за нас, поради самите нас.

И защо е толкова необходимо да се освободим от нашето велико, предварително изградено мнение за това кой може и кой не може да служи в църква; за това кой е достоен или кой е недостоен за нашето доверие? Защото предразсъдъкът не е нищо повече от израз на гордост. Да, точно така! Предразсъдъкът е гордост и гледане на другите отвисоко; а гордостта е грях, който обижда Бога. В момента, в който унижаваме или класифицираме Неговите деца, ние сами

поставяме себе си в положение на съдии. Това, обаче, не е функцията, която Бог ни е поверил.

Предразсъдъците накараха жителите на Назарет да се разотидат от синагогата по домовете си без дори да представят нуждите си. Те си взеха проблемите със себе си и тихо си ги прибраха обратно, без дори

мислим, че знаем ще бъдат изцяло разкрити и съм уверен, че ще бъдем много изненадани. Както Исус се учудваше на неверието на хората, така и един ден те ще се учудват на безумното си поведение да отхвърлят Единствения, Който е могъл да им помогне.

В Евангелията има само някол-



*Семейство Борислава и Владимир Владимирови с техните деца - Мишел, Мони и Йоанна*

да забележат, че посред тях стоеше Отговорът.

И Исус се учудва. Удивлява се от тяхното коравосърдечие. Коравосърдечие, породено от тяхното мнение, че знаят всичко за Него. На друго място, в Йоан 7:26-27 хората си мислеха, че Го познават и знаят произхода Му: „Ето Той явно говори, и нищо не Му казват. Да не би първенците положително да знаят, че Този е Христос? Обаче Този знаем от къде е; а когато дойде Христос, никой няма да знае от къде е.“

Те си мислеха, че знаят от къде е Той и кой е Той, но не знаеха. Сам Исус каза: „Нито Мене познавате, нито Отец Ми; ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми.“  
(Йоан 8:19)

Добре е и ние да помним думите на апостола: „Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме; но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати.“

(I Кор. 13:9-10)

Ще има много изненади на небето. Много от нещата, които сега си

ко случая, в които Господ се учудва.

Той се учуди на вярата на римския стотник, който каза: „Само дума кажи, Господи, и слугата ми ще оздравее.“ Това учуди Исус и Той каза: „Нито в Израил съм намерил толкова вяра.“ Тук вярата на един човек, при това римлянин, учуди Христос.

Вторият човек, който учуди Исус, беше сиропиникиянката. Тя просеше милост за болната си дъщеря. Тази жена направи подвиг на вяра и си тръгна с победа.

Въпреки, че по право обещанията бяха дадени на авраамовото потомство, езичниците, които идваха при Исус, получаваха чудеса и изцеления и учудваха с вярата си Господа.

В родния си град Исус се учуди, но този път не от вяра, а от неверие. Между всички, обаче, се намехриха няколко души, които не позволиха техните предразсъдъци да ги лишат от чудото. Спомняте ли си това: „И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето по-

ложи ръце на малцина болни и ги изцели”?

Все пак се намериха хора, които не се повлияха от общественото мнение, от неверието на съгражданите си. Не зная дали бяха твърде болни и отчаяни, за да се интересуват от това, какво другите мислеха за „сина на дърводелеца” или просто бяха докоснати от Бога и виждаха онова, което другите не можеха да забележат, но благодаря на Бога за тези „малцина”.

Можеш да направиш избора за себе си. Може би мнозина около теб виждат нещата както повечето от Назарет. Може би за твоите приятели християнството не е нищо повече от сборник от морални норми на поведение или една от многото религии на този свят. Още по-лошо, може даже мнението на колегите ти да е, че „трябва да си много задръстен, за да вярваш в Исуса”. Ти можеш да вземеш примера на тези малцина и да получиш своето чудо. Не е толкова чудно, че тези хора приеха изцеление, по-чудно е, че всички останали го отхвърлиха, макар че се нуждаеха.

Бог и днес продължава да работи и да докосва обикновени хора, чрез служението на обикновени хора, стига да изоставим предразсъдъците си и да сме готови да приемем Неговата протегната ръка.

Бог да ви благослови!

*П-р Владимир Владимиров*

## МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ



Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

**02/ 9973307, 9973207**

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения екип!

“Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.”

(Йоана 14:14)

# ГОСПОДНАТА МОЛИТВА

**Молитвата** е благоговейно и смирено възнасяне на душата към Бога с просба за нещо, с благодарност или славословие; тя е беседа на преизпълнената с религиозни чувства душа към Бога.

Нашият Спасител, бидейки Сам усърден молител, иска да ни научи как най-добре трябва да се молим. Но преди да ни посъветва каквото и да било, Той насочва погледа ни към една картина: лицемерите, стоящи в молитва по ъглите на улиците и в синагогите, за да ги виждат човеците.

Кои хора са лицемери в молитва? Лицемери са тези, които се молят от тщеславие, от горда суетност, а не от нужда. Спасителят ни дава да разберем, че лицемерите не получават от небесния Отец никаква награда, а я получават от тези, пред които за показ се молят – “те вече са получили своята награда”.

**Не се молете като лицемерите** – като че ли иска да ни каже Господ Исус Христос – но молете се по следния начин: “А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно, и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде найяве” (Ев. Мат. 6:6). “Влез във вътрешната си стаичка”, т.е. отиди в такова място или стая, където човеците не могат да те видят.

Плоските покриви на домовете в Палестина били предназначени не само за разходки и беседи, но и за уединени размисления и молитва, особено сутрин и вечер (Деян. 10:9), а в някои домове имало особена вътрешна стая, в която благочестивите юдеи се молели, невиджани от никого, освен от Онзи, Който вижда всичко. В такива места Спасителят заповядва да извършваме молитвата си в противоположност с обичая на лицемерите – молеци се за показ пред човеците. Може би някой ще запита: “В такъв случай, няма ли трябва да се молим на открито, например в църква?” Трябва и то много, но не с тщеславие, защото Бог чете в сърцата и мислите ни и знае подбудите ни. Дори и в скришната стаичка да се молим, и вратата след себе си да затворим, ако в сърцата ни има гордост или суета, тогава нито скришната ста-

ичка, нито затворената врата ще ни принесат полза.

**Но защо Господ иска да се молим тайно?**

Защото когато се молим тайно, т.е. насаме, тогава няма да отвличаме вниманието си с други неща, нито пък ще се смущаваме, че другите ни гледат или слушат. В тайната молитва ние гледаме само на Този, Който е силен да чуе и да изпълни нашата молба. Но дори и насаме да се молим, ако изоставим Бога и започнем с мисълта си да блуждаем по различни предмети, да обръщаме навсякъде своя вътрешен поглед, ще си идем от молитва с празни ръце. Ето защо е важно да знаем, че тайната стаичка, това е не само определено помещение в твой дом, но това е сърцето ти. По такъв начин, където и да се намираш, ти можеш да влизаш за молитва в тайната стаичка.

Ти можеш да пътуваш във влака и пак да влезеш за молитва в тайната стаичка. Можеш, защото вътрешната стаичка не е само тухлената постройка в дома, но онази дълбочина в душата, където никой, освен сърцеведецът Бог, не може да проникне.

Ти можеш да влезеш във вътрешната си стаичка, както стоиш на работното си място, щом нуждата налага това. Ти можеш и седящ на училищния чин, да влезеш във вътрешната си стаичка и да попросиш мъдрост от Бога за предстоящия учебен ден, както и сила да бъдеш успешен ученик.

Ти можеш да седиш и на църковния стол, да слушаш проповедта на Божия работник, и пак да пребъдваш във вътрешната си стаичка, молещ се за благословието на твоята църква.

“И като си затвориш **вратата**, помоли се на своя Отец, Който е в тайно, и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде найяве” (Ев. Мат. 6:6).

Каква е тази врата, която трябва да затворим зад себе си? Без друго тази врата има не само буквално, но и алегорическо значение.

Тази врата са твоите **очи**. Те са камерата, която непрекъснато, освен по време на сън, заснема образи от външния свят и ги препраща в мозъка, а той към душата. По време на молитва тази камера трябва





П-р Димитър и Дора Митеви

да се затули, очите трябва да са затворени. Защо? “Окото не се насища с гледане” – казва Еклесиаст (1:8в). “Ад и погibelта не се насищат, и очите на човека не се насищат” – казва премъдрият Соломон (Пр. 27:20). Отвореното око пречи на сърдечната молитва, защото смущава сърцето с картини и образи от външния свят. Ето защо, ние си затваряме очите при молитва, считайки, че по този начин скъсваме със заобикалящия ни свят.

Но ако духовните ти очи не гледат на Бога във вътрешната ти стаичка, а търсят наслада в плътта и в други неща, за-

творените очи няма да ти принесат никаква полза. Затова, с духовните си очи търси Господа и само към Него гледай!

Тази врата са твоите **уши**, за които Еклесиаст казва, че не се насищат със слушане (1:8г). И ушите, както очите, са врата, през която влизат чисти и нечисти неща. Но ако очите можем да затворим при вида на някоя нечиста картина, ушите не можем да затворим. Ала Спасителят иска и тях да затворим. Как? Като отворим духовните уши да слушат. “Отворил си уши в мене” – вика Давид (Пс. 40:6). Какво иска Бог да слушаме с духовните си уши? Разбира

се, не бивалици и небивалици, както правеха философите на Атинския ареопаг (Деян. 17:18-21), но духовни неща. “Боже - възкликват Кореевите синове - с ушите си сме чули какво дело си извършил в древните дни” (Пс. 44:1). О, Бог иска като тях да отворим ушите си. Небесният Младоженец се обръща към нас с думите: “Слушай, дъщерьо и виж, и приклони ухото си; забрави народа си и бащиния си дом, (т.е. затвори очите и ушите си за светския шум) тогава Царят ще пожелае твоята красота, защото Той е Господарят ти, и ти Му се поклони.” (Пс. 45:10,11).

Тази врата са твоите **чувства**. Ти цял ден си бил отдаден на чувствата си: радвал си се на успеха си, скърбял си поради неуспехите; ядосвал си се, ако не са те разбрали правилно; гневил си се на безчинните, а и вкъщи не всичко е винаги в ред, и в молитвата си, ако не забравиш какво си чувствал днес, ако не прережеш жицата, която свързва твоите чувства със света, то ще движеш устните си в молитва, а с чувствата си ще пребъдваш някъде другаде.

Ето защо, предай чувствата си на Бога, насочи ги към Него и Той чрез тях ще те облее с роса от небесна благодат.

Тази врата е твоят **ум**. През целия ден той неспирно е работил: приемал е

# Кръстословница

Х. Харизанов

1. Светилници, фенери - Послание.
2. Саулов слуга, едомец (1 Царе 21:7) - Окови, букаи.
3. Брат на Каин - Гвоздеи.
4. Част от книгата „Псалми” - Жертвено животно.
5. Новина - Населено място.
6. Мъж на вярата, спасил семейството си от удавяне след предупреждение от Бога (Евр. 11:7) - Талисмани.
7. Кош, кошница - Поземлен имот.
8. Голям домакински съд (Изх. 16:3) - Скъсана дреха, парцал.
9. Най-големият Исмаилов син (Бит. 25:13) - Най-големият син на Ной (Бит. 7:13).
10. Воден порой, изпратен от Бога във времето на Ной - Народ, който и до днес живее в Иранското плато (Ездр. 1:1).
11. Предлог или съюз (грам.) - Народно име на Спасителя - Третият цар на независима Юдея (3 Царе 15:9).

1		А				★						1
2	Д					★						2
3						★						3
4									★			4
5						★						5
6							★					6
7									★			7
8									★			8
9										★		9
10									★			10
11											★	11

При правилно попълване в застрихованите квадратчета ще прочетете стих от Деян. на ап., 2:21.

информация от очите, ушите и чувствата; преработвал е тази информация, давал е разпореждания. В ежедневието той ти беше много полезен. Но в молитвата може да стане вреден, ако не го заключим за света. Ап. Павел ни съветва да включваме в молитвата и ума, за да не остава безплоден, и не само поради това, но още и за да не смущава молитвата. "С ума си ще се моля" – казва той (I Кор. 14:15в). Ако не заключиш ума си за света, какво ще стане? С телата си ще сме във вътрешната стаичка, а сърцата ни ще са в света: сред приятели, роднини, вкъщи, сред грижите и пр., но не при Господа. "Тия люде се приближават при Мене с устните си, но сърцето им далеч отстои от Мене" – казва Господ (Мат. 15:18). Какъв е резултатът от такава молитва? "Напразно ми се кланят" – казва Господ Исус (Мат. 15:9а).

И така, "заключи си вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно, и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде навяе". Той кани: "Елате при Мене, всички, които се трудите и сте обременени", но и обещава – "и аз ще ви успокоя" (Мат. 11:28). Бог умолява: "О, вие, които сте жадни, елате всички при водите", но и обещава – "яжте вино и мляко, ... яжте благо и душата ви ще се развесели" (Ис. 55:1,2). "Призови Ме в ден на напаст – казва Бог, но и обещава – и аз ще те избавя, и ти ще ме прославиш." (Пс. 50:15).

Знаете ли случая с онова набожно момиченце, което останало без майка? То неведнъж заставало на колене в своята вътрешна молитвена стаичка и оттук отправяло своя молитвен зов нагоре към всемилостивия Бог да оправи пътя на неговия баща, да го спаси от злото. Бащата забелязал, че детето често липсва от къщи. И един ден го проследил, за да види къде ходи. Тръгнал след него. Момиченцето влязло в храма и застанало на молитва, уединено в своята стаичка. Бащата, разгневен, го хванал грубо за ръката и го дръпнал встрани. А то кротко му казало: "Татко, трябваше да ме оставиш спокойно да се помоля за тебе!" Слил се той от тези думи, засрадил се и отпуснал ръката му. То пак застанало на молитва, коленичило и продължило да се моли. Бащата стоял зад него изправен, смълчан, с наведена глава, цял облян в сълзи. Опомнил ли се е той? Да. От този момент станал друг, нов човек.

Тази молитва е тайна за хората, но Бог я чува и навяе ще ѝ въздаде.

П-р Димитър Митев,  
Велико Търново

## Вяра в Божиите обещания

Бог говори и разкрива Себе Си по многобройни начини, но най-вече чрез Своето слово. Исус Христос е по-велик от пророците, по-велик от ангелите и ние сме призвани да Му се поклоним.

**Изкупление от греховете чрез Христос – Божият спасителен план за човека**

Целта на спасението е да мо-

ние на Неговото слово. Да удържим твърдо докрай първоначалната си увереност, дръзновението и похвалата на надеждата си (ст. 6, 14) – **да бъдем постоянни докрай**. Само, ако бъдем верни дорай ще влезем в Божията почивка и ще наследим Неговите обещания. Ако Бог ни призовава, нека сме готови да му кажем: "Говори, защото слуша-



П-р Емануил и Силвана Тотев

же човек да получи правото да възстанови своя статут на Божие дете. Чрез един човек (Адам) грехът влезе в света. Исус се отъждестви с греховната същност на човека, като стана като един от нас; Той стана грях за нас на кръста, за да можем да бъдем оправдани чрез вяра в Него и Неговата жертва. Отново да имаме право да се наречем Божии деца, и сега е нашият милостив и верен Първосвещеник. В Послание към евреите, гл. 3, четем:

**Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си**

Исус е верен и очаква от нас да Му бъдем верни. Да бъдем верни означава: Ако чуем гласа Му, да не закоравяваме сърцето си, но да го послушаме (ст. 7, 15) – **да имаме меко сърце за Бога**. Да живеем в това, в което Той ни е призовал и да не отстъпваме от живия Бог (ст. 12) – **да живеем с вяра и упова-**

та Ти слуша!"

**Вяра в Божието слово и в Исус - нашия велик Първосвещеник**, ни разкриват гл. 4 и 5 от същото Послание.

Същото благовестие, което се проповядва на Евреите в стари времена се проповядва и на нас днес. Божието слово не ни ползва, ако не го приемаме с вяра. Само, ако вярваме можем да наследим Божиите обещания и да влезем в Неговата почивка, т.е. да наследим вечен живот. Божието слово е живо, действено, по-остро от всеки меч, остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка и издирва помислите и намеренията на сърцето. Няма създание, което да не е явно пред Бога. Христос беше изпитан във всичко, през което и ние преминаваме и може да състрадава с нас. Той е нашият Първосвещеник, затова нека



да пристъпваме смело пред трона на Божията благодат, за да получим милост.

**Постоянство в Христовото учение**

Бебетата са беззащитни и се нуждаят някой да се грижи за тях. Те не могат да се хранят с твърда храна, но само с мляко. В духовен смисъл, това означава, че ако някой е бебе няма задълбочено познаване и осмисляне на Божието слово, през призмата на своите лични опитности с Бога и може да приема само основни и лесни за осмисляне доктрини, т.е. той е «неопитен в учението». Зрелите хора не само могат да се грижат за себе си, но и да помагат и да се грижат за по-слабите. Пълнолетните са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото. Библията говори за духовни упражнения и създаване на добри навици. Физическите упражнения и поддържането на тялото има полза за живота ни на тази земя, но духовните упражнения, т.е. обучението на чувствата ни, при което чрез вяра и посвещение волята надделява над чувствата, за да вършим Божията воля и благочестие има полза не само за сегашния, но и за бъдещия ни живот. Ако сме се научили да разпознаваме доброто и злото, държим ли доброто в живота си? Ако човек системно съгрешава и не следва Божия път след като е повярвал, то-

ва е равносилно на това да разпъва Христос повторно в себе си и да Го позори. Вслушваме ли се в гласа на Библията, на Святия Дух и на обновената ни съвест, или го отхвърляме и живеем според своите човешки разбирания? Следването на Христовия път не е лесно. Това е път на усъвършенстване и духовно узряване. Библията ни призовава да се стремим към съвършенство, както е съвършен Христос. Това е процес и път за цял живот; живот, който Божието слово ни призовава да изживеем с усърдие за пълна увереност в надеждата докрай!

**Бог е верен на Своите обещания и ние ги получаваме с вяра и устояване докрай**

В Евреи, гл. 6:10-18: Защото Бог не е несправеден, та да забрави това, което извършихте и любовта, която показахте към Неговото име, като послужихте и още служите на светиите. И желяем всеки от вас да показва същото усърдие за пълна увереност в надеждата докрай; да не бъдете лениви, но да подражавате ония, които чрез вяра и устояване наследяват обещаните благословения. Защото, когато Бог даваше обещание на Авраама, по-неже нямаше никого по-голям, в когото да се закълне, закле се в Себе Си, казвайки: "Наистина ще те благословя премного и ще те умножа и преумножа". И така, Авраам, като

устоя, получи обещаното. Защото както, човеците се кълнат в някого по-голям от тях, и клетвата, дадена в потвърждение на думата, туря край на всеки спор между тях, така и Бог, като искаше да покаже по-пълно на наследниците на обещанието, че намерението Му е неизменно, си послужи с клетва, така щото чрез две неизменими неща, в които не е възможно за Бога да лъже, да имаме голямо насърчение ние, които сме прибегнали да се държим за поставената пред нас надежда; която имаме за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; където Исус като предтеча влезе за нас, и стана първосвещеник довека според Мелхиседековия чин.

Бог не лъже, не забравя и Неговото намерение и обещание е неизменно. Той даде обещание на Авраам да го благослови и преумножи и изпълни своето обещание. Авраам устоя докрай и получи Божието обещанието. Исус е доказателство за Божията вяроност, като изпълни това, което обеща и сега е нашият първосвещеник. Ние сме призвани да следваме този пример докрай и чрез вяра да се държим здраво за поставената пред нас надежда и да устоим докрай, за да получим Божиите обещания и да наследим вечен живот.

*П-р Емануил Тотев*



**Каним Всички деца на НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ**

**В Божия църква „Дом на радост“**

*с пастор Владимир и Борислава Владимирови*

**Всяка неделя от 11:00 ч. в кв. Люлин 8 (заг магазин „Билла“)**

**и от 10:00 ч. в гр. Баня ул. Св. Кирил и Методий 16**

\*\*\*

*Очаква ви весело настроение, песни, игри и забавления.*

# Аз и моят дом

Зима. Студ, сняг. Иска ти се да стоиш вкъщи на топло и да гледаш през прозореца как летят като пеперудки снежинките и покриват всичко в искряща белота. В този януарски ден слънцето се показва. Опитва се да затопли земята и сърцата на хората. Ние сме в грипна ваканция и трите ми внучета – Мишел, Мони и Йоанна са вкъщи. Бях се уговорила със сестра Радка да ми дойде на гости. Обадих се по телефона: „Хайде идваш ли? Чакам те.“ Сестра Радка каза: „Програмата се промени, отивам на посещение при сестра Лили в Люлин. Идваш ли с мен?“

„Чакай да си помисля за минутка“ – отговорих аз. Понякога трябва много бързо да вземеш решение – Как да оставя децата, та нали нося отговорност за тях? „Идвам.“ След 5 минути колата спря пред нас. Обадих се на внучите ми и им казах: „Няма да се бавя много. Занимавайте се и не се дразнете.“

Отварям вратата на колата и гледам, че вътре е брат Тома Томов от гр. Ахелой. Потегляме с молитва. Не е много лесно да отидеш при болен, да го насърчиш, да вдигнеш вярата му, че Бог може да го излекува. Пътуваме и разговаряме. И нали знаете, че бабите и дядовците най-обичат да разговарят за внуци-

те, така и ние. А и не всеки доживява да види и правнуци. От дума на дума научавам, че брат Тома има правнучка и ни разказва...

„Един ден пристъпям бавно на пръсти в тихия хол, за да видя с какво си играе моята малка правнучка Теодора. Тя ме забелязва, затичва се към мен и настоятелно казва: „Дядо, дай ми лист и химикал.“



„Защо са ти?“ „За да рисувам.“ „Ама ти си много малка, само на 2 години. Не можеш да рисуваш. Само пишеш чертички и драскаш.“ Но тя не ме оставя на мира, докато не полу-

чи това, което иска. И спонтанно в мен идват думите:

*„Ти си малко момиченце,  
Но ще пораснеш, ще станеш голяма.  
И твоя детски свят  
ще потъне в забрава...  
А сега начертай „Надежда и Вяра“.  
Нарисувай ми дума „Любов“.  
И недей ги изтрива със гума,  
защото светът  
от тях има нужда.“*

Спомням си и друг случай. Теди седи на стълбището и я чувам да шепти: „Хайде, лети де, лети!“

„Какво правиш?“ – питам я. „Дядо, искам калинката да литне нагоре, нагоре чак ... до тавана.“ Гледам, наистина държи в ръчичките си малка калинка. „Ама как ще литне, когато от стискане си й смачкала крилцата?“

*“Ти си малко детенце  
и от калинка една  
си правиш свой свят.  
Ти си на две, а аз на 72.  
Ще чакам, когато пораснеш,  
от теб да чуя звук от китара,  
мелодия тъжна от струните  
стари от моето време.  
А сега нека литне  
далече в простора  
твоята малка калинка Теодора.“*

Соб. инф.

## Бог се грижи за нас

В началото на м. декември миналата година отидох в Белгия с Дамски хор „Мистерията на българските гласове“ с ръководител проф. Дора Христова. Кацнахме със самолет в Брюксел. Предстоеше поредното ни турне. Винаги белгийската публика ни е посрещала радушно. Освен в столицата, изнесохме концерти още в няколко града. Залите пълни, бурни аплодисменти, усмихнати хора. Безспорно харесват нашия фолклор. Между концертите посетихме Старчески дом в околностите на Брюксел. Направи ни впечатление, че всички са облечени в чисти, хубави дрехи. Жените бяха дори с прически. Освен столова, места за развлечения и игри, имат и фризьорски салон. Всички усмихнати и спокойни.

Но дойде време да се прибираме. Денят преди полета ни беше напрегнат. Слушахме информация за мъгли, снеговалежи, блокирани летища в различни страни. В самата Белгия също имаше проблем със снега. Това засилваше паниката. „Ще видим как ще спим на летището. Три дни не ни мърдат да чакаме.“ Но аз, Руми – моята приятелка и още една жена от хора се молехме Бог да ни помогне. Сутринта още в 4 часа тръгнахме за летището. Рано, рано, от страх да не закъснеем за полета. Въпреки трудния път пристигнахме навреме. За наша радост още с влизането в залата чухме, че викат пътниците от нашия полет. Освен веднъж Бог се прослави в моя живот. „Ако имате вяра колкото синапово зърно ще речете на тая планина (проблем, нужда, грижа) премести се от тука там и тя ще се премести и нищо няма да ви бъде невъзможно“ – казва Господ Исус.

Рослана, гр. Баня, кв. Вердикал

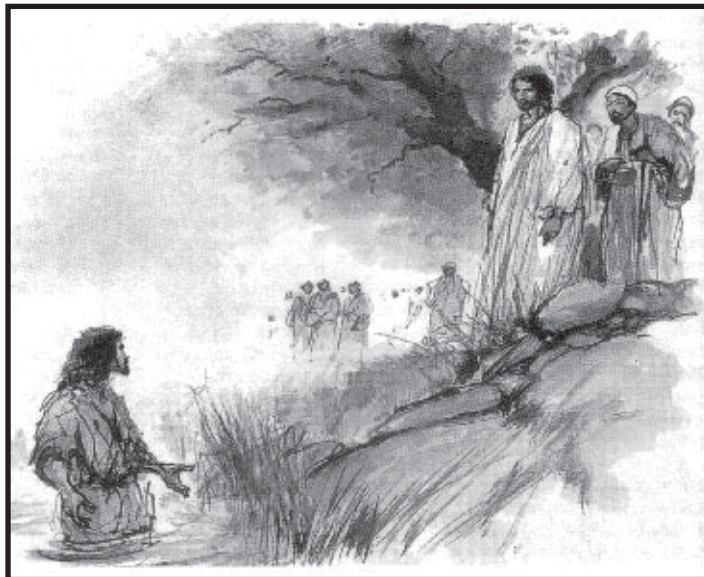


## Кръщението на Исус от Йоан Кръстител

Ти навярно помниш, че на свещеника Захарий и жена му Елисавета се бе родил син Йоан? Ангел Гавриил предупредил Захария за раждането на детето и казал, че Йоан ще разкаже на хората за идването на Исуса Христа.

Минало време, Йоан пораснал и започнал да обхожда селата на Израил и да разказва за Христа. Отвсякъде идвали хора да го слушат. Йоан им говорел за техните грехове и за онова, което не трябва да правят.

Много хора искали да се избавят от своите грехове. Те ходели при Йоан и му разказвали за лошите си постъпки. Йоан влизал заедно с тях в река Йордан и ги кръщавал в нея, за да измие водата греховете им. „Аз ви кръщавам с вода за покаяние, но Идващият след мен е по-силен от мен“ - казал Йоан на хората. Говорел за Исуса Христа, нашия Спасител. „Той ще ви кръщава със Свети Дух и с огън“ - продължавал Йоан.



Много хора кръстил Йоан и затова го наричаме Йоан Кръстител. И навсякъде, където и да бил, Йоан разказвал за Исуса Христа, Който щял да дойде от Назарет.

А ти знаеш ли как бил облечен Йоан? С дреха от камилска вълна, препасана с кожен колан. Храната му била мед и скакалци.

Веднъж от Назарет при Йоан дошъл Исус. Йоан много се зарадвал, като Го видял. „Аз също искам да се кръстя“ – казал Исус

на Йоан. „Нима това е възможно? – удивил се Йоан. – Аз трябва да се кръстя от Теб.“ Йоан знаел, че Исус не е извършвал лоши постъпки. И разбирайки, че Исус е дошъл при него, за да се кръсти, много се смутил. Но Исус отвърнал: „Направи така, както Аз ти казвам.“ Йоан Го послушал: та нали Исус говорел от името на Господа.

Заедно влезли те в река Йордан и Йоан покръстил Исуса. А когато Исус отново излязъл на брега, от небето се раздал глас:

„Това е Моят Възлюбен Син, върху Когото е Моето благоволение.“ Гласът бил на Бога, Бащата на Исус! И всички хора, които стоели край река Йордан, видели как от небето се спуска гълъб върху главата на Исуса. А това означавало, че върху Исуса се е спуснал Светият Дух. Сега Исус можел да започне Своята работа на земята.

Когато Исус си отишъл, Йоан разказал на всички, че това бил Исус Христос, нашият Спасител.



### Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови  
Ви канят на Богослужения  
в кв. Люлин 8 (заг Била)

Вторник и петък от 18:30 ч.,  
неделя от 11 ч.

\*\*\*

В Баня,  
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16  
сряда - 18:30 ч.; неделя - 9:30 ч.

Абонаменти за 2011 г.  
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,  
се приемат във всички  
пощенски станции  
в страната.

### КАТАЛОЖЕН №-106

Абонаментът  
за една година е 3,60 лв.,  
за полугодие - 1,80 лв.,  
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня  
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307  
e-mail: milchot@yahoo.com

### АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева  
Вестникът се издържа от вол-  
ни пожертвования.

Банкова сметка:  
Райфайзенбанк, 1320 Баня  
ул. „Цар Борис“ 18  
IBAN: BG82RZBB9155  
1000675428